

Súd: Okresný súd Dolný Kubín  
Spisová značka: 9T/18/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414010062  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka  
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414010062.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.12.2014 v Dolnom Kubíne takto

### rozhodol:

Obžalovaný  
B. Č.Ň., nar. XX.XX.XXXX v B. D., trvale bytom B. D., E. ul. č. XXXX/XX  
je vinný, že

dňa 02.07.2013 okolo 00:22 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo zn. K. Z., ev. č. B.-XXXBC po ceste č. I/59 v smere od obce Vyšný Kubín do mesta Dolný Kubín, až kým pri prechádzaní ľavotočivého oblúka na križovatke s miestnou komunikáciou smerujúcou na sídlisko Banisko nezvládol riadenie a havaroval, pričom policajti OR PZ Dolný Kubín pri dokumentovaní nehody dychovou skúškou vykonanou priamo na mieste prístrojom zn. Alcotest Dräger 7410, č. ARJJ-0495 zistili v dychu obvineného prítomnosť alkoholu o 00:34 hod. v objeme 0,65 mg/l a o 01:28 hod. v objeme 0,73 mg/l,  
teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,  
čím spáchal

prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

a za to mu súd  
ukladá

podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace. Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje obžalovanému skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dva roky.

### odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 22.04.2014 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku. Voči vydanému trestnému rozkazu (č.l. 122) podal obžalovaný odpor, preto okresný súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom v dňoch 07.10.2014, 27.11.2014 a 05.12.2014 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 140) rovnako ako v prípravnom konaní (č.l. 16), tvrdil, že svoje motorové vozidlo v čase dopravnej nehody nešoféroval. V tomto svojom vozidle sa síce nachádzal,

ale sedel vzadu. V tú noc totiž spolu so svedkom K. S. bol v Dolnom Kubíne v nočnom bare, kde popíjali alkoholické nápoje. Svedok S. obžalovaného žiadal, aby ho odviezol domov do obce P., čo však obžalovaný odmietol, keďže mal vypité. V tom čase sedel pri vedľajšom stole kamarát svedka S., ktorého obžalovaný dovtedy nepoznal a nikdy predtým ho nevidel. Ten sa S. ponúkol, že ho odvezie, ale nemá auto. Obžalovaný sa ho spýtal, či má vodičský preukaz a keď mu ho táto osoba ukázala, ponúkol mu svoje vozidlo na odvoz svedka S.. Následne všetci traja nasadli do trojdvierového vozidla obžalovaného, ktoré viedol ten S. kamarát. S. sedel vpredu na mieste spolujazdca a obžalovaný si sadol za sedadlo vodiča. Neskôr na pojednávaní (č.l. 142) po predložení fotografií z ohliadky jeho vozidla (foto č. 16 z č.l. 48) obžalovaný priznal, že za sedadlom vodiča bola v aute športová taška a on teda nesedel za sedadlom vodiča, ale vedľa tašky. Obžalovaný tvrdil, že v aute zaspal a zobudil sa až v dôsledku nárazu. Naďalej ostal sedieť vzadu, ale vodič už v aute nebol. Až po dvoch minútach prišli k autu policajti a vyzvali obžalovaného, ktorý ešte stále sedel vzadu za sedadlom vodiča, aby z auta vystúpil. Následne sa podrobil dychovej skúške, ktorá bola pozitívna. Potom podpísal policajtom nejaké dokumenty a policajti ho pustili domov. Najskôr vravel, že nevedel čo podpisuje, ale na pojednávaní už obžalovaný priznal, že pri vyšetovaní dopravnej nehody podpísal svoje priznanie k dopravnej nehode (č.l. 171). Tvrdil však, že na neho naliehali policajti spisujúci priebeh dopravnej nehody. Napokon obžalovaný začal tvrdiť, že k priznaniu ho nútil aj vyšetrovací policajt (svedok L.), ktorý mu aj odoprel realizovať právo nevypovedať (č.l. 166).

Svedok K. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 171) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 34). Potvrdil, že v tú noc bol spolu s obžalovaným v Dolnom Kubíne v nočnom bare. Do baru prišli na aute obžalovaného, ktorý ho aj šoféroval. Tu obaja pili alkohol, pričom svedok priznal, že bol dosť opitý. Svedok žiadal obžalovaného, aby ho odviezol na svojom aute domov, čo však tento odmietol, keďže aj on mal vypité. Po chvíli však obžalovaný za ním prišiel spolu s nejakým jeho kamarátom, ktorého svedok S. vtedy nepoznal. Bol to pre neho neznámy chalan a pri výpovedi vo februári 2014 si nevedel ani vybaviť jeho podobu. Obžalovaný svedkovi povedal, že tento chalan ich odvezie. Všetci traja teda nastúpili do trojdvierového auta obžalovaného, ktoré následne viedla tá neznáma osoba. Svedok S. sedel vpredu na mieste spolujazdca a obžalovaný sa posadil dozadu. Svedok S. vo vozidle ihneď zaspal, keďže bol opitý a prebral sa až na základe nárazu. Pri ich vozidle boli ihneď policajti. Svedok nevedel uviesť, kto v momente nárazu vozidlo riadil, keďže spal a nevedel ani uviesť, kto kde v tom čase sedel. Akurát vie, že on sedel vpredu na mieste spolujazdca. Na hlavnom pojednávaní svedok doplnil, že neskôr sa s tou osobou, ktorá ich oboch viezla z baru, stretol a zistil, že sa volá Z. D.. Obžalovaný mu dodatočne povedal, že to nebol jeho kamarát, ale len známy z videnia. Rovnako priznal, že tú osobu poznal už v tom čase, ale len z videnia. Nepoznal vtedy ešte jej meno.

Svedok Z. D. na hlavnom pojednávaní (č.l. 212) potvrdil, že zaplatil poškodenej spoločnosti J. S., S..X..F.. škodu vo výške 250,- €, avšak ohradil sa voči tomu, aby z toho bolo vyvodené, že túto škodu spôsobil on. Tvrdil, že výšku škody zistil zrejme telefonicky priamo v poškodenej spoločnosti. Svedok potvrdil, že t.č. nie je držiteľom vodičského preukazu, lebo mu ho zadržali policajti OR PZ Liptovský Mikuláš. Potvrdil, že sa s obžalovaným pozná, ale nie sú v bližšom priateľskom vzťahu. Tento svedok odmietol vypovedať ohľadom toho, či viedol motorové vozidlo v čase dopravnej nehody a či spôsobil túto dopravnú nehodu tvrdiac, že by si tým mohol privodiť trestné stíhanie.

Splnomocnenec L. G. ako zamestnanec poškodenej spoločnosti J. S., S..X..F.. na hlavnom pojednávaní (č.l. 164) zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 19) potvrdil, že škoda na verejnom osvetlení spôsobená pri tejto dopravnej nehode im bola v celom rozsahu uhradená. V prípravnom konaní svedok uviedol, že škodu uhradil obžalovaný, ale na hlavnom pojednávaní spresnil, že nevie, kto škodu uhradil. Vychádzal vtedy z informácii ich učtárne.

Svedok npor. Z. L. na hlavnom pojednávaní (č.l. 165) potvrdil, že ako policajt OR PZ Dolný Kubín zabezpečoval vyšetovanie tejto dopravnej nehody. V rámci toho vykonal aj výsluch zasahujúcich policajtov (svedkovia D. a S.). Títo boli vypočutí dvakrát, najskôr pred vznesením obvinenia a následne i kontradiktórne. Svedok priznal, že pri opätovnom vypočúvaní týchto svedkov v záujme hospodárnosti skopíroval niektoré pasáže ich skorších výpovedí, keďže títo uviedli, že trvajú na predchádzajúcej výpovedi a sami od seba nechcú na nej nič meniť. Svedok, ako vyšetrojúci policajt, im ich predchádzajúce výpovede prečítal, pričom oni uviedli, že trvajú na tom, čo vtedy uviedli. Obhajca ani obžalovaný voči takému vedeniu výsluchu ani k jeho protokolácii nič nenamietali. Následne mal obžalovaný aj obhajca možnosť klásť týmto svedkom otázky, pričom obhajca túto možnosť aj využil a protokolácia bola v tomto smere riadne vedená. Svedok pripustil, že zrejme kopíroval niektoré pasáže aj v rámci výpovede týchto dvoch svedkov navzájom, keďže obaja vypovedali zhodne. Je teda možné, že po výsluchu prvého z nich kopíroval niektoré pasáže aj do následne realizovaného výsluchu druhého zo zasahujúcich policajtov. Svedok L. tento svoj postup odôvodňoval o.i. aj množstvom pridelených vecí a realizáciou

viacerých výsluchov v rôznych trestných veciach počas jedného dňa. Ďalej tento svedok potvrdil, že počas preštudovania vyšetrovacieho spisu ho obhajca upozornil, že certifikát vzťahujúci sa na merač alkoholu v dychu použitý pri vyšetrovaní tejto dopravnej nehody nezodpovedá obdobiu, kedy bol tento merač použitý. Svedok následne zistil, že omylom bol do spisu založený certifikát z iného obdobia, preto v spise vymenil certifikát vzťahujúci sa na ten istý merač za iný, ktorý sa vzťahoval na obdobie, kedy k dychovej skúške v tejto veci došlo. Po výmene listín však opäť spis predložil obhajcovi k štúdiu. Potvrdil, že obhajca si vyhotovil mobilným telefónom kópie oboch certifikátov. Úradné záznamy o vyhotovení kópií z vyšetrovacieho spisu, príp. o výmene listín sa do vyšetrovacieho spisu nezakladajú, ale len do tzv. konceptu. Podľa svedka je však taký postup na OR PZ Dolný Kubín zaužívaný a prokurátormi Okresnej prokuratúry Dolný Kubín tolerovaný.

Svedkovia A. S. a B. D. na hlavnom pojednávaní (č.l. 167, 169) podrobne opísali priebeh ich zásahu ako členov hliadkovej služby OO PZ Dolný Kubín. Uviedli, že v tú noc kontrolovali premávku v obci Vyšný Kubín. Keď chceli svetelným znamením zastaviť prichádzajúce vozidlo, vodič spomalil, vozidlo prudko otočil a začal na ňom unikať smerom späť do Dolného Kubína. Obaja svedkovia nasadli do služobného motorového vozidla a začali ho prenasledovať. V Dolnom Kubíne pri odbočke na sídlisko Banisko unikajúce vozidlo havarovalo, pričom policajti videli aj moment nárazu. Obaja videli aj to, že z auta nikto po nehode nevyšiel. Na miesto dopravnej nehody videli dobre, keďže bolo osvetlené svetlami ich služobného vozidla. Ihneď pribehli k havarovanému vozidlu, v ktorom na mieste vodiča sedel obžalovaný a na mieste spolujazdca vpredu sedel svedok S.. Nikto iný vo vozidle nebol, ani nikto z neho nevyšiel. Išlo o trojdvierové vozidlo, pričom dvere na strane spolujazdca sa nedali otvoriť. Obidve osoby svedkovia poznali, pričom svedok S. ich poznal aj po mene. U obidvoch vykonali dychové skúšky na prítomnosť alkoholu, pričom u oboch boli tieto pozitívne. Svedok D. uviedol, že obžalovaný spočiatku tvrdil, že vozidlo mala viesť tretia neznáma osoba, ale vzápätí sa priamo na mieste obžalovaný priznal, že on viedol vozidlo a on aj spôsobil dopravnú nehodu.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Zo záznamu o dopravnej nehode, vrátane zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody a súvisiacich náčrtkov a fotodokumentácie (č.l. 37 - 50) mal súd preukázaný priebeh dopravnej nehody v zhode s opisom podľa svedkov D. a S.X.. V rámci tejto dokumentácie boli zaznamenané aj vyjadrenia obžalovaného, ktorý priznal svoje zavinenie na dopravnej nehode, ako aj jazdu pod vplyvom alkoholu (č.l. 49) a potvrdil aj správnosť vyhotoveného náčrtu miesta dopravnej nehody (č.l. 40).

Zo zápisov o dychovej skúške je preukázané, že obžalovaný bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu (1,35 ‰), pričom objem alkoholu v jeho dychu postupne narastal (č.l. 51). Rovnako je preukázané, že v čase dopravnej nehody bol pod vplyvom alkoholu aj svedok S. (1,25 ‰). V spise sa nachádza certifikát o overení analyzátora dychu, ktorý sa vzťahuje na použitý merač a zodpovedá obdobiu, kedy bol merač použitý (č.l. 52). V súdnom spise sa už nachádza aj pôvodne založený certifikát z vyšetrovacieho spisu, ktorý sa vzťahoval na iné (neskoršie) obdobie toho istého merača (č.l. 138).

Z vyjadrenia poškodenej spoločnosti (č.l. 146), vrátane faktúry a výpisu z účtu (č.l. 53, 147), v spojení so správou VÚB banka, a.s. (č.l. 151, 152), mal súd preukázané, že škodu spôsobenú v dôsledku dopravnej nehody na verejnom osvetlení vo výške 247,87 € uhradil svedok D. dňa 18.11.2013.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 182 - 183) vyplýva, že obžalovaný v januári 2012 napadol inú osobu, ktorej spôsobil viaceré zranenia. Okrem toho obžalovaný spáchal aj priestupky na úseku dopravy. Zo správy o povesti obžalovaného vyplýva, že obžalovaný mal počas štúdia na strednej škole viaceré priestupky voči školskému poriadku (č.l. 59). Zo správy mesta Dolný Kubín (č.l. 60) vyplýva, že obžalovaný v septembri 2012 spáchal priestupok proti majetku.

Zo správ o povesti svedka Z. D. (č.l. 186 - 201) vyplýva, že tento je páchatelom množstva dopravných priestupkov a t.č. je voči nemu vedené aj trestné konanie pre trestný čin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Súdne konanie vedené t.č. na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/98/2013 však zatiaľ nie je právoplatne skončené (č.l. 193). Voči tomuto svedkovi sú vedené aj viaceré exekúcie.

Zo správ o povesti svedka S. (č.l. 202 - 211) mal súd preukázané, že tento svedok už bol v minulosti trestne stíhaný a aj t.č. je voči nemu vedené trestné konanie, ktoré však zatiaľ nie je právoplatne skončené (č.l. 211). Z lustrácie v evidencii priestupkov je preukázané, že tento svedok je páchatelom množstva priestupkov.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Súd pritom vychádzal z výpovedí priamych (očitých) svedkov B. D. a A. S., ktorí ako zasahujúci policajti na hlavnom pojednávaní pomerne podrobne a zhodne opísali udalosti, ktoré bezprostredne predchádzali dopravnej nehode a rovnako zhodne opísali aj priebeh ich nasledujúceho zásahu voči posádke tohto

vozidla. Títo svedkovia potvrdili, že vozidlo obžalovaného mali v čase dopravnej nehody bezprostredne pred sebou a videli nielen v momente nárazu, ale nepretržite až kým nepribehli k dverám vozidla. Obaja svedkovia s istotou uviedli, že z havarovaného vozidla po nehode nikto nevystúpil. Po ich okamžitom príchode k tomu vozidlu našli sedieť na mieste vodiča obžalovaného a vpredu na mieste spolujazdca bol svedok S.. Obidve osoby sediace vo vozidle mali vypité.

Súd neprihliadal na výpovede týchto svedkov vykonané v prípravnom konaní, keďže súd uznal výhrady obhajoby k protokolácii ich výpovedí za dôvodné. Takýto spôsob zapisovania výpovede svedkov nemožno tolerovať a je povinnosťou prokurátora, aby zabezpečil riadne vykonávanie dôkazov vo veci, v ktorej vykonáva dozor a v ktorej následne podáva obžalobu. Výpovede svedkov zaznamenané takýmto spôsobom nemôže prokurátor navrhnúť čítať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní a nemôže o ne úspešne oprieť svoju obžalobu (rozh. NS SR sp.zn. 4 Tdo 15/2012 zo dňa 19.06.2012). Nedostatok v tomto smere však bol v konaní pred súdom odstránený opätovným riadnym vypočutím obidvoch svedkov, ktorí aj napriek odstupu času dokázali pomerne presne a zhodne opísať priebeh žalovaného skutku.

V tejto súvislosti súd neakceptoval výhrady obhajcu, ktorý poukazoval na mierne rozpory vo výpovediach týchto svedkov ohľadom presnej rýchlosti pohybujúcich sa vozidiel, presnej vzdialenosti medzi unikajúcim vozidlom a služobným vozidlom policajtov, príp. ohľadom určenia odstupu času (v sekundách) medzi nárazom unikajúceho vozidla a pribehnutím policajtov k havarovanému vozidlu. Tu treba uviesť, že nielen pre odstup času, ale najmä vzhľadom na logickú nemožnosť zodpovedať takéto otázky s absolútnou presnosťou, súd tieto drobné odchýlky nepovažoval za rozpory zásadnejšieho charakteru. Odpovede na tieto otázky totiž nemožno očakávať od svedka, ale len od znalca, keďže k tomu sú potrebné odborné znalosti a podrobná analýza všetkých známych technických údajov.

Podstatné je, že títo očití svedkovia zhodne uviedli, že nimi prenasledované vozidlo videli v čase nárazu, t.j. v momente ukončenia jazdy, pričom obaja videli, že z havarovaného vozidla do ich príchodu nikto nevystúpil. Títo zasahujúci policajti našli ihneď po nehode sedieť na mieste vodiča obžalovaného.

Oproti výpovediam týchto dvoch policajtov pritom stojí len výpoveď obžalovaného. Ten jediný tvrdí, že vozidlo v čase dopravnej nehody nešoféroval. Ani on sám však nedokázal uviesť, kto v čase nehody vozidlo viedol. Tvrdil, že krátko predtým začal vozidlo viesť svedok D., ale následne obžalovaný zaspal a keď sa po náraze prebral vodič už v aute nebol. Svedok S. netvrdil, že vozidlo viedol svedok D. a nevedel ani uviesť, kde v čase nárazu sedel obžalovaný. S. pritom poukazoval na svoju opitost' a šok, v ktorom sa po náraze nachádzal.

Svedok Z. D. taktiež zásadnejším spôsobom nepotvrdil alibi obžalovaného. Úhrada spôsobenej škody zo strany svedka D. sama o sebe nijako neusvedčuje uhrádzajúcu osobu zo zavinenia (spôsobenia) tejto škody, čo napokon aj sám svedok pred súdom opakovane zdôrazňoval. Nie je predsa nezvyčajné, keď namiesto skutočného škodcu uhradí poškodenému subjektu škodu iný subjekt (poisťovňa, rodičia, partner, druh, ...).

V súvislosti s týmto svedkom súd poznamenáva, že obhajca poznal identitu vkladateľa peňazí na účet poškodenej spoločnosti skôr, než si túto informáciu (predmet bankového tajomstva) vyžiadal súd od príslušnej banky. Táto informácia pritom dovtedy nebola známa ani poškodenej spoločnosti, čo potvrdila osobitnou správou (č.l. 146). Vo výpise z účtu spoločnosti J. S., S..X..F.. totiž údaj o vkladateľovi nebol uvedený (č.l. 147).

Okrem doteraz uvedených skutočností treba uviesť, že niet dôvodov, pre ktoré by mali byť výpovede priamych (očitých) svedkov D. a S. považované za nehodnoverné. Oproti výpovediam týchto bezúhonných a triezvych policajtov stojí akurát výpoveď opitého obžalovaného, resp. opitého svedka K. S., či svedka Z. D., ktorých doterajší život vonkoncom nemožno považovať za riadny. Je totiž preukázané, že títo už mnohokrát úmyselne porušili právne predpisy v rôznych oblastiach života.

Okrem usvedčujúcich výpovedí týchto dvoch zasahujúcich policajtov, treba poukázať aj na logické súvislosti v správaní sa obžalovaného a svedka S.:

Je preukázané, že títo prišli do nočného baru na motorovom vozidle obžalovaného, ktoré tento aj sám riadil. Ich tvrdenia o náhodnom stretnutí svedka D., ktorý sa im sám spontánne ponúkol, že ich odvezie, sú nehodnoverné. Je nelogické, aby sa v noci ponúkala na odvoz dvom opitým osobám cudzia osoba, ktorú dovtedy nepoznali. Neskôr síce aj obžalovaný aj svedok S. svoje vyjadrenia o svedkovi D. korigovali a priznali, že ho poznali už predtým, ale stále sa nevedeli zhodnúť, koho to bol kamarát (známy) a kto ho priviedol.

Obžalovaný tvrdil, že v svojom trojdverovom vozidle nesedel na mieste vodiča, ani vpredu na mieste spolujazdca, ale si vraj sadol dozadu za sedadlo vodiča. Aj tento údaj neskôr obžalovaný pod ťarchou usvedčujúcej fotografie z interiéru vozidla opravil a začal tvrdiť, že sedel síce vzadu, ale na inom mieste, keďže sa ukázalo, že za sedadlom vodiča nebolo miesto pre obžalovaného. Tu treba opäť poukázať na

vyjadrenia očitých svedkov, ktorí potvrdili, že po dopravnej nehode z havarovaného auta nikto neušiel a za volantom na sedadle vodiča našli sedieť obžalovaného, ktorý bol pod výrazným vplyvom alkoholu. Odhliadnuc od technickej možnosti a schopnosti osoby sediacej vzadu presadnúť si na miesto vodiča (pomedzi predné operadlá, ihneď po prudkom náraze), treba uviesť, že takému konaniu obžalovaného by chýbala akákoľvek logika. Napokon obžalovaný ani netvrdil, že si na miesto vodiča presadol po nehode, ale tvrdil, že zostal sedieť na zadnom sedadle.

Rovnako neobstojí obhajoba obžalovaného poukazujúca na neoprávnenú manipuláciu s vyšetrovacím spisom. Je síce preukázané, že v danom prípade skutočne došlo k výmene listín založených vo vyšetrovacom spise a spôsob, akým k tomu došlo, je samozrejme nesprávny a neakceptovateľný. Takéto pochybenie však nijako neukrátilo obžalovaného na výkone jeho práv. Ukázalo sa, že obžalovaný aj jeho obhajca boli o dôvode a spôsobe výmeny týchto listín priebežne informovaní a následne im bol takto upravený vyšetrovací spis opäť predložený na štúdium. Je nepochybné, že použitý analyzátor dychu, ktorým bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu obžalovaného krátko po dopravnej nehode, mal v tom čase platný certifikát a ním nameraný objem alkoholu v dychu obžalovaného možno považovať za správny a relevantný údaj.

Vykonanými dôkazmi je teda preukázané, že obžalovaný dňa 02.07.2013 viedol svoje vlastné motorové vozidlo napriek tomu, že bol v tom čase opitý (1,35 ‰), t.j. v stave, ktorý vylučoval jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Do tohto stavu sa pritom krátko pred jazdou dostal úmyselne vlastným pričinením, keď požíval alkoholické nápoje v bare, hoci vedel, že tam prišiel ako vodič na tomto motorovom vozidle. Takéto jeho konanie preto súd právne kvalifikoval ako prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Súd na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu udalostí (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). V rámci toho upravil aj dátum dňa, kedy malo ku skutku dôjsť. Z prečítaných listín dôkazov totiž vyplýva, že skutok (dopravná nehoda) sa stal dňa 02.07.2013 a nie dňa 20.07.2013. V tomto smere neboli žiadne pochybnosti ohľadom totožnosti skutku, keďže obžalovaný nebol dňa 20.07.2013 účastníkom žiadnej dopravnej nehody, pri ktorej by viedol svoje vozidlo pod vplyvom alkoholu. Nesprávnosť dátumu uvedeného v podanej obžalobe teda súd vyhodnotil len ako chybu v písaní.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takúto okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (roz. KS ZA č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti. Súd preto osobitne neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (0 až 1 rok), ale uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanému skúšobnú dobu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázal, že je schopný (ochotný) viesť v budúcnosti riadny život. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody, v spojení so súbežne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho doterajšieho správania sa na verejnosti.

Ak by sa po skončení skúšobnej doby (počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný nevedie riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.